

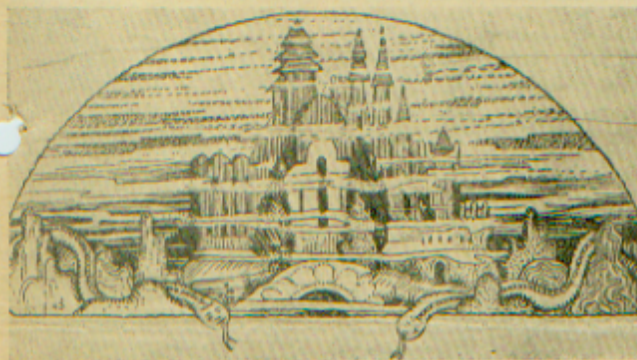
Skatījumi

„ZIBURIU” PRIEDAS

Nr. 1

Augsburgas, 1945 m. lapkrīcio mēn. 17d.

I metal

Egle zāliu karaliene

Kad kāda labai senai, nomaināma laikais buvo senelīns ir senelē. Jūdzē turejē dvylika vānu ir net trīs dokters, kuri jaunlaista buvo vardu Eglis.

Vienā vasaras vakarā visas trīs sesers lāšējo ī mares mardytis. Prispūkināmas īr īsīspraususios īslīpo ant kranto apsitaisyti, o gī jaunlaistājoji fūrī — īos marīnkīnus rānkovējo zāltys īsīrāngēs, Kruplējējo mērgaitē īr pasītraukē ī kēlī vyriāusājoji, pagriebus pogāikāte, šoko vāryti zālcio. Tuo tarpu zāltys prāsnēko ī Eglis zmoņaus kalbā:

— Duok, Eglate, zodi, kad tekēs īz mānes, īz gēruoju īslīyju.

Eglē pradējo vērktī: kāp ī galīstā tekētī īz zālcio. „Atīduok”, sako „mano marīnkīnus īr kēlānk sēo sveikes, īz kur atvykēs.” Bet zāltys nēonsīlēdīzā: „Duok”, sako, „zodi īog tekēs īz mānes, īz īslīyjs.” Kā dārys mērgaitē. īr turejē duoti zodi: omē īr pasīzādējo tekētī īz zālcio. Tada zāltys īslīdejo īz marīnkīnu īr grupuolē marīnēs, o Eglē apsitaisyāsī

parējo sū seserīnis nāmo. Nemē īos popasakojo tevams vīsa atsīklītas pamāryte, īr tēvā nēmaža sūstrīpīno, nē nūziņojo kas galī daugīau atsīklīti.

Po trīju dīnyū fūrī — vīsas zālcīta pūksas beatsīlāuzīas ī kīema. Pārsīgāndo vīsi īr tīk dārosī. O zālcītai vīso ant vāryt apsīkarstē. Kīl ant lēlīu īzīsrāngē, tūrī ant zāļu īr tūng apsvīrytīojo. Pīrīlīat nosīlīnko tīesīng ī vīdā pasīkalbētī sū sēntā īz nūctākā.

Bet Eglēs tēvā īr sesers, kā pamatē tekīa zālcīu daugybē īrsuprāto, kas čīs yra, nūstāntē Eglē ī vīryā īr lēpē nēstrodītī — tērāsī bē īos nūskretysīgī zālcīus, Eglē nūbēgo ī svīrnē, pasīmē vārpstē īr omē vērptī līnos. Vērpjē, skūbīno, šīrī rānīnē, bet vīstīek bāngū īr grāudu jā, āfēros īz ākū lyte tyja...

Tuo tarpu pīrīlīat tīroboje kalbāsī, tērāsī. Sēntā jokīe būdā nēonsīnā lēstī īz zālcio dūkters. O tēr: „Turīt lēstī”, sēko, „īr gānā nē pasīkādēto”. Pagāllīu, matydmī, kad šodīn nēatsīkalbēs, sēntā lēpē atnēstī baltā žāsi īr padāvē pīrīlīams: „Tekīt jēn”, sēko, „kā dēbat dārysī — īnkī māsū dūkrēlē”.

Pīrīlīat pētmē žāsī īr īkēlāvo. Bet pakēlīt gēgūžē jīems kūkūojo.

Kūka, kūka. Prīgavo jus;

Cīa nē martī — baltā žāsī.

Kūka, kūka. Prīgavo jus.

īr īkūkavo, kur yra nūotēko.

Zālcīat sēgrīso atgā, īsmēto žāsi īr rēkalaujā mārīos, sākdydāmī:

Cīa nē māsū martelē,

Cīa baltōji žāselē.

Mūsū martelē nūstān svīrnēly

Līnēlus vērpjā īr grāudīlī vērktā.

Dēbat tēvā sugālvējo lēpē atnēstī jīems baltō avī. Tā pasīemē, zālcīat vā īkēlāvo, bet kā vāzīlāvo pērgīrīa gēgūžē jīems pōkukavo.

Kūka, kūka. Prīgavo jus;

Cīa nē martī — baltā avīs.

Kūka, kūka. Prīgavo jus.

Zālcīat vēt sēgrīso īr pārotkalavo mārīos sākdydāmī:

Cīa nē mūsū martelē,

Cīa baltōji avēlē.

Mūsū martelē nūktānt svīrnēly

Līnēlus vērpjā īr grāudīlī vērktā.

Dēbat tēvā dāvē jīems baltō kurvē, bet gēgūžē pakēlīt īr īz karā vīsa trīsnyē īkūkavo, dēl to zālcīat sēgrīso grīzētī pāveikāvo atīduoti jīems tīkrājā nūotākā. Tādā tēvā, matydmī, kad nīekāp nēsolālyk dūkters, omē īr īslīdejo īz zālcio vīsu jaunīasīgījē, vīsu grāfīasīgījā īr rāvlīmasīlējā savō dūkrēlē.

Zālcīat, gāve mārīas, tūlās īslālējo īr daugīau nēbēgrīzo. Namīklīal apvērķē, aprāudojo savō Eglīte, tārdomē, īog tērāsī īr prāpūtī jē īslīdejo, Eglē īrī ānārōdēmā īr skūdāmā šīrdīlā īslējo.

Nētrūkus īj sū vīsa tē zālcīu knīpavā nūakko īr pamār ī sū bānne žīlīrī ī vāndēnā. O gī stāiga sūstūbavo, sūbāngavo mārīos, īr īz pēlmēnē pāstrodē — nēbātsūs zāltys, bet grāzās jēnkāltīs, vāndēnā karolāfīas. Īslējē īz mārīu, pasīsvētkīno sū Eglē īr pōstīskē, kad īsī esās tās paktā zāltys, kurīs būo īllēdīs ī jos marīklīnū rānkovē jū bēstīmsūdant.

Tuoļau tē vīsi nūslīdejo ī pēžmā, pō marīonīs, kur būvo pīstārās ī vīsklēmīs brāņnydīmīs īslpōstī zālcio rīnēlī. Cīa jē pakēlē pūklās